

Odлуka o izmjenama i dopunama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku date u članku V Aneksa 10 (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje gore navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim “donošenjem obvezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno”, o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) “mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta”;

Vodeći računa o stavku I.2.a Zaključaka navedene Konferencije iz Bonna, kojim je utvrđeno “da je nepristrano i neovisno pravosuđe” od “suštinske važnosti za vladavinu zakona i pomirenje u Bosni i Hercegovini”;

Konstatirajući Aneks Deklaracije Vijeća za provedbu mira od

16. prosinca 1998. godine, u kojem je Upravni odbor apelirao na potrebu "usvajanja zakona, do 30. lipnja 1999. godine, kojim bi se uspostavilo neovisno i nepristrano pravosuđe, sa akcentom na sudačkim i tužiteljskim imenovanjima, primjerenim plaćama i objektivnim standardima za imenovanje sudaca i tužitelja, koji će biti sukladni istim koji se primjenjuju u europskoj demokratskoj praksi, te promicanju multietničkog pravosuđa širom BiH";

Priznajući da je u Federaciji BiH navedeni zakon proglasio visoki predstavnik 17. svibnja 2000. godine, a kasnije ga usvojio Parlament Federacije BiH, te da je objavljen u «Službenim novinama Federacije BiH», br. 20/01;

Cijeneći činjenicu da, kada je Neovisno pravosudno povjerenstvo počelo s radom u proljeće 2001. godine, financijska situacija u pravosuđu je bila izrazito loša i Neovisno pravosudno povjerenstvo je, u tijesnoj suradnji s entitetskim ministarstvima pravde i entitetskim parlamentima, ostvarilo značajno smanjenje godišnjih troškova sudstva i tužiteljstva objedinivši tužiteljske funkcije, smanjivši broj prvostupanjskih sudova te broj sudaca i pomoćnog osoblja u pravosuđu;

Shvatajući da je financijska situacija u sudstvu i tužiteljstvu na svim razinama u Bosni i Hercegovini i dalje izrazito loša i da se za godišnje izdatke za plaće i druge naknade sucima i tužiteljima izdvaja očito neproporcionalan dio ukupnih proračuna;

Shvatajući također da je sadašnja situacija neodrživa i da bi mogla dovesti do kolapsa pravosuđa u Bosni i Hercegovini;

Vodeći računa o tome da su sudovi i tužiteljstva stvorili značajan dug zbog nedostatka sredstava da se izdaci za operativne troškove i plaće podmiruju na vrijeme, da je ukupan dug krajem 2004. godine iznosio 16 miliona KM i da su mnogim sudovima osnovne usluge – kao što su pošta i telefon –

obustavljene, pa zato ne mogu raditi i pružati usluge koje od njih zahtijevaju građani Bosne i Hercegovine;

Upoznat sa činjenicom da su sucima i tužiteljima u Bosni i Hercegovini – zahvaljujući mehanizmima propisanim u sadašnjim zakonima – već ionako visoke plaće povećane za približno 40% od prvobitnog povećanja iz 2000. godine do prosinca 2004. god. kada su zamrznute, dok je u isto vrijeme inflacija u Bosni i Hercegovini bila minimalna;

Konstatirajući kominike Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 3. prosinca 2004. godine u kojem je Upravni odbor istakao da «efikasna provedba pravde, ključni element poslijeratnog oporavka BiH, ovisi o pravilnom funkcioniranju i odgovarajućoj nagrađenosti pravosudnih tijela» i u kojem je dao svoju punu podršku stavu da je «hitno potrebno izvršiti reviziju plaća u sudstvu da bi se osigurala odgovarajuća raspodjela sredstava koja će omogućiti efikasan rad pravosudnog sistema»;

Konstatirajući također da je visoki predstavnik, da izbjegne daljnje pogoršavanje situacije, svojom odlukom 13. prosinca 2004. godine zamrznuo plaće u pravosuđu i da je osnovana radna skupina, sastavljena od predstavnika ministarstava pravde na razini entiteta i Bosne i Hercegovine, Pravosudnog povjerenstva Brčko Distrikta, Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine, kao i udruženja sudaca i tužitelja iz oba entiteta, sa zadaćom izvršiti reviziju plaća u pravosuđu i pripremiti nove zakone;

Pozdravljajući preporuke radne skupine da plaće sucima i tužiteljima trebaju biti usklađene između entiteta, da naknade koje su ukinuli entitetski parlamenti 2003. godine ne treba uvoditi, da plaće sucima i tužiteljima treba umjereno smanjiti, da sadašnje plaće trebaju i dalje biti zamrznute dok prosječna plaća u Bosni i Hercegovini ne dostigne određenu razinu, da, kada plaće ponovo počnu rasti, da rastu u istom postotku kao i prosječna plaća u Bosni i Hercegovini, čime se

ostvaruje fiksni omjer između prosječne plaće u Bosni i Hercegovini i plaća u pravosuđu, kao i stalna usklađenost među entitetima;

Pozdravljajući činjenicu da je Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine na sjednici održanoj 23. kolovoza 2005. godine podržalo preporuke radne skupine;

Pozivajući se na kominike Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 24. lipnja 2005. godine u kojem je Odbor izrazio da je i daljnje zabrinut «zbog izazova fiskalne održivosti sa kojim se suočavaju vlasti u Bosni i Hercegovini, posebno na entitetskoj razini»;

Shvatajući da je realizacija preporuka radne skupine od ključnog značaja za funkcioniranje pravosudnog sustava u Bosni i Hercegovini i da je u tom pogledu neophodno početi ih ostvarivati od početka naredne proračunske godine koja počinje 1. siječnja 2006. godine;

Shvatajući da bi smanjenje plaća i drugih naknada u sudstvu i tužiteljstvu, koje je posebno relevantno, pravično i potrebno, bilo nemoguće bez izmjene i dopune Ustava Federacije Bosne i Hercegovine;

Uzevši u obzir i razmotrivši sva ova pitanja, visoki predstavnik donosi sljedeću:

ODLUKU

o izmjenama i dopunama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine

Amandman utvrđen ovom Odlukom čini njen sastavni dio. Navedeni amandman stupa na snagu 31. prosinca 2005. godine, osim ako ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom tekstu, istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta prije 30. prosinca 2005. godine. Ako Parlament Federacije Bosne i Hercegovine amandman usvoji u drugačijem

(1) Kao izuzetak od načela iz stava 1. članka IV.C.7, stavka 3. članka V.4.11 i stavka 4. članka VI.7 ovog Ustava, plaća i/ili druge naknade sucu mogu biti umanjeni zakonom donesenim

do 10. siječnja 2006. godine.

(2) Umanjenje iz stavka 1. ovog članka može se izvršiti samo jednom.

(3) Stavci 1. i 2. ovog članka ne mogu se tumačiti tako da je na bilo koji način ili u bilo kojem obliku, izravno ili neizravno, dozvoljeno neko drugo umanjenje plaće i/ili drugih naknada sucu zaštićenih stavkom 1. članka IV.C.7, stavkom 3. članka V.4.11 i stavkom 4. članka VI.7 ovog Ustava.»